

www.competencemap.bg

Европейски съюз

Оперативна програма
"Развитие на човешките ресурси" 2007-2013

Инвестира във вашето бъдеще

Европейски социален фонд

www.bia-bg.com

Проект „Разработване и внедряване на информационна система за оценка на компетенциите на работната сила по браншове и региони“. Проектът се осъществява от Българска стопанска камара - съюз на българския бизнес с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013, съфинансирана от Европейския социален фонд и Р България, по договор № BG051PO001-2.1.06. Цялата отговорност за съдържанието на документа не носи от Българска стопанска камара - съюз на българския бизнес и при никакви обстоятелства не може да се приема, че този документ отразява официалното становище на Европейския съюз или Агенция по заетостта.

ПРЕГЛЕД НА ПЕЧАТА - 19.07.2011 г.

Изготвил: Пресцентър на БСК, тел. 02 932 09 28, e-mail: pr@bia-bg.com

ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ, ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ

Заглавие: **Плащат на неграмотни да сричат**

Дата: 19.07.2011 00:05

Медия: **Стандарт**

Броят на ромите по 4 лв. на ден, ако влизат в час

Държавата ще плаща на неграмотни възрастни да се научат да четат и да пишат. Ако ходят редовно на училище, нашенците ще получават по 4 лева на ден под формата на стипендия. Ако пък успеят да се сдобият и с удостоверение за завършен клас, те ще получат допълнителен паричен бонус.

Парите, заделени за целта, са 15 млн. лева и идват по оперативна програма "Развитие на човешките ресурси". Те ще стигнат за обхващането на 10 500 неграмотни и слабо грамотни нашенци в курсовете. По данни на Националния статистически институт обаче истинският брой на тези хора у нас в момента е 80 000. Те най-трудно си пробиват път до пазара на труда и мнозина от тях от години са се отказали да си търсят работа. Статистиката сочи, че едва 30 на сто от неграмотните успяват да се пласират на трудовия пазар, каза Милена Иванова, координатор на проекта. За сравнение при хората с гимназиално образование този процент е 76 на сто, а при висшистите - 86 на сто. Обучението ще обхване само хора над 16 години, които не са завършили дори начално образование или пък нямат взет прогимназиален клас. Целта е тези хора да се оgramотят дотолкова, че след това да могат да усвоят и някаква професия. Очакванията на експертите обаче са поне една пета да отпаднат по време на обучението въпреки материалните стимули - те са планирали до сертификат за завършен клас да достигнат едва 8000 души. Набирането на кандидатите за обучение, както и на техните преподаватели ще бъде на доброволен принцип. Учителите обаче ще бъдат мотивирани и финансово - те ще получават 11 лева на лекторски час. Преди това ще преминат специални курсове за преквалификация.

Програмите на малките ученици пък ще бъдат адаптирани за нуждите на майките и татковците им, които не са сколасали да усвоят азбуката на по-ранна възраст. Тези, които не са завършили начално училище, ще вземат общо 600 часа за 5 месеца. Онези, които трябва да вземат 5-и, 6-и или 7-и клас, пък ще учат 360 часа. На онези, които трябва да пътуват от други населени места, ще им бъдат платени и транспортните разходи. Програмата заделя 2 млн. лева за транспорт, 3,6 млн. лева за стипендии и 5 млн. лева за лекторски часове.

Сертификатите на завършилите обаче няма да се дават току-така - на финала учениците ще държат изпити и едва след това ще получат удостоверения за завършен клас.

Стела Стоянова

Заглавие: **Глад за спасители по морето**

Дата: 18.07.2011 22:01

Медия: **Монитор**

Елитни хотели и морски комплекси продължават да търсят спасители за басейните си дори и в разгара на летния сезон, установи проучване на "Монитор". Независимо от обещанията за осигурени безплатни храна, транспорт, облекло, а в някои случаи и квартира, кандидатите са или без нужния документ за квалификация, или са на пенсионна възраст. Причината е в абсурдно ниското заплащане на труда – по 300 – 400 до 500 лева, както и в навика на много от хотелиерите и концесионерите на плажовете да използват квалифицираните спасители за несвойствени дейности – косене на трева, късане на билетчета за чадъри и шезлонги, почистване на къпални и санитарни помещения.

От няколко години все по-трудно се намират спасители за плажове и басейни, макар че доста хора изкарват успешно курсовете за усвояване на професията, призна специалистът по водно спасяване към областния съвет на БЧК – Варна, Лаврентий Силов. От началото на тази година 95 души са придобили специалност "спасител на

басейн", а 31 – "спасител на море". Заверени са талоните за работа на 395 спасители. Повечето от обучените обаче предпочитали да работят в чужбина. В Испания, Португалия и САЩ изкарвали десет пъти повече пари от приетото у нас заплащане. Затова е факт и застаряването на професията – повечето от спасителите са около и над 50-годишни.

Декада на водното спасяване стартира вчера БЧК – Варна, с цел да се популяризира дейността и да се насочи вниманието към опасностите, които крие морето. В рамките ѝ са предвидени демонстрации по варненските плажове и в курортите Златни пясъци и Св. Константин и Елена, научно-практическа конференция и градско първенство за спасители. Изготвена е диплянка "Спасителен минимум", която е раздадена на над 4300 деца в областта.

Заглавие: **Всички са виновни за неграмотността**

Дата: 18.07.2011 22:01

Медия: **Монитор**

Основен фактор за това, че близо 50% от оценките да са двойки, се оказва неграмотността на кандидат-студентите. Разбира се, журналистите (голяма част от тях също неграмотни) с удоволствие ще подхванат темата и ще започнат да дъвчат въпроса за виновниците за тези плачевни резултати. Но не е достатъчно да посочиш някого с пръст и да кажеш "Той е! Да го изгорим на кладата!" Виновни са всички, а не само министърът, министерството и/или "системата".

Виновни са родителите, защото

пълната липса на заинтересованост

към резултатите на децата им подпомага немарливостта, към която младежите и без това са склонни. За тях беше по-важно да настояват (умело подтиквани от децата си) за по-творчески подход при провеждането на изпитите, който да включва есета вместо заучени теми и където "нашето гардже" би могло да разгърне колосалния си умствен потенциал и да създаде текстове, които ще останат в историята с чутовната си ерудитаност. Ядец! Имаше и есета, при това май дори не от тази година, но децата пак се провалиха. Вместо да се опитат да решат проблема заедно с училищата, майки и татковци, баби и дядовци, чинки и шуренайки застанаха "на нож" срещу една върволица министри, експерти, директори и други чиновници, от което, както всички видяхме, не произлезе нищо градивно.

Виновни са учителите, защото съзнавайки или не, възпроизвеждат една порочна образователна система, която стимулира зазубрянето, без да оставя трайни следи в

претрупаните от информация мозъци на учениците

И понеже на самите тях им беше скучно, не се опитваха особено да разчупят модела на преподаване и да стимулират поне наченки на заинтересованост у децата. И предпочетоха да припечелват допълнително от частни уроци, с променлив успех.

Виновни са и чиновниците, защото за последните 20 години не направиха нищо повече, освен много плахи опити за промени в начина на преподаване. Тонове излишно знание, представено по начин, който тренира скуката, с учебници, по 5-6 на предмет, написани по ужасяващ не само специалистите начин. А можеше да вземат пример от по-развитите образователни системи, където учениците са буквално мотивирани да знаят. Вярно, те се специализират, знаят много за малко неща, но по-добре това, отколкото да знаеш малко за още по-малко.

Виновна е държавата, защото не предложи достойно заплащане на преподавателите, като по този начин остави кадърните учители да сменят попрището и да станат я преводачи, я (за съжаление) продавачи, а остави в класните стаи предимно слаби педагози, които и без това не разчитат на друга кариера, да се опитват без особен успех да огромяват учениците. Виновна е и за това, че не предвиждаше подобаващ дял от бюджета за образователни програми, подобряване на материалната база (да ме прощавате за поостарелия израз), стимулиране на знаещите и подпомагане на незнаещите.

Виновни са университетите, защото не подготвиха

достатъчно квалифицирани преподаватели

които да поемат щафетата от опитните си по-възрастни колеги, които започнаха да се пенсионират и по този начин оставиха зееща рана в и без това болното ни училище. Вместо това социалната педагогика, филолозиите и други важни учебни дисциплини се превърнаха предимно в сбирщина на закъсали младежи, които гледаха "да се закачат", колкото да се каже, че учат "вишо".

Най-малко са виновни самите ученици, защото те избраха по-лесния път и просто се възползваха от целия този вакуум в образованието, който им позволи да живеят в пълна незаинтересованост за бъдещето си. Плодовете на тази незаинтересованост ще ги берем съвсем скоро...

Една утеха все пак остана. На всички нива на образователната система все още има кадърни хора, които макар и малко, се опитват да променят статуквото. Има експерти, които се борят не просто да ремонтират образованието, а

да го сменят изцяло. Има учители, водени от някакъв удивителен и почти идиотски идеализъм, които упорито се опитват да променят начина на преподаване и да мотивират младежите. Има ученици, които въпреки всичко се опитват да научат повече, дори им е интересно да го правят. Има родители, които внимателно следят какви ги вършат синовете и дъщерите им и реагират своевременно, когато видят, че някъде нещо куца.

Това е утехата. Тя обаче помръква, защото тези хора са все по-малко.

Да спасим малцината! Преди да учиш чужд език, трябва да знаеш българския РОСЕН МАРИНОВСКИ

В този свой материал искам да ви споделя нещо, което ме вълнува и с което се сблъсквам ежедневно в учителската си практика. Проблемът с неграмотността на българите. Предполагам, че не ви казвам нещо ново, защото и вие, мисля, всеки ден се сблъсквате с този проблем. Аз, както знаете, съм учител в профилирана гимназия – езикова, и децата при нас преминават една начална бариера, която се казва приеман изпит. Това предполага едно добро познаване на езиковата норма, но на практика не е така. Не искам да обиждам учениците си, но фактите са си факти – голяма част от тях пишат с правописни грешки, не познават пунктуационните правила, не са наясно със значението на много думи. И аз винаги им казвам, че няма как да научат английски, ако не знаят добре родния си език. Защото добрият преводач трябва да знае не само езика, от който превежда, но още по-добре трябва да познава езика, на който превежда, богатството му.

Къде виждам аз причините за това явление? На първо място има пропуски в прогимназиалното езиково обучение, а както знаете, основата се взема до седми клас. На второ място – неграмотността, която ни залива от вестниците (повечето от които май си спестяват щата на коректор) и от телевизията (никога няма да чуете правилното изговаряне на думата бомбардират, винаги казват бомбаНдират, или правилното двама синове - според тв работниците е редно да се каже двама сина).

А децата са като попивателна. Като причина мога да посоча и писането на латиница, като за себе си все още нямам отговор дали тя се използва, за да се скрие неграмотността, или довежда до нея. Мога да продължа да изреждам още, но това, което смятам, е, че е редно образователното министерство да предприеме конкретни мерки в тази посока – разработването на програми за езиково обучение, които са по-скоро практически насочени, отколкото теоретично. Медиите също трябва да изиграят своята роля – не да са посредник и трибуна на неграмотността.

Това е. С надежда, че неволно не съм допуснал някоя правописна или пунктуационна грешка. ОТ FACEBOOK Galina

Уж е ясно какво мислят учениците за учителите си - хора, които им тровят живота. Дали наистина го мислят - това вече е друг въпрос.

Какво обаче мислят учителите за учениците?

Всеки ден чувам, чета и виждам неща от рода на "Тези деца за нищо не стават". Последния път се коментираше, че не могат да отличат глагол в 3л. мн. ч. от членувано с пълен член съществително от мъжки род.

Не са ли учителите виновни за това, че учениците им не са усвоили никакви знания?

Кога ще се изкорени мисленето, че учителят е твърде интелигентна единица и ученикът не може да бъде по-умен от него - само поради своята възраст?

Не би ли било по-добре уроците да са по... интерактивни, да се включват и децата в усвояването на нови знания?

Докога ще се разменя топката кой е по-виновен, че децата не учат... И кой всъщност

Maria

Галина, с цялото ми уважение, бедата на образователната политика е, че и дискусиите се водят, и решенията се взимат на базата на крайно непредставителни лични впечатления, вместо на реални данни и информация.

Кажете поне къде ги чувате тези заключения "всеки ден" и какво ви кара да мислите, че освен изтрещелия учител, който ръси подобни генерализации, много други негови колеги мислят по същия начин. Срещала съм и аз такива, но не бих казала, че са преобладаващото мнозинство и/или че представляват мисленето на учителите изобщо.

И да - би било добре "уроците да са по-интерактивни". Нещо повече - те са. Само че не навсякъде. А само на местата, където учителите имат достъп до знанията за интерактивните методи и където има време-пространство да се преподава интерактивно (т.е. където класовете не са претъпкани с по 30 деца и отделните ученици имат сходни потребности, интереси и нагласи). Тези места вече не са много и затова няма да си позволя да твърдя, че "в България се преподава интерактивно", което е толкова невярно, колкото и че "в България не са чували за интерактивното преподаване".

Заглавие: **Отпускат 15 млн. лв. за ограмотяване**

Дата: 18.07.2011 18:52

Медия: **Класа**

Над 10 000 неграмотни и слабограмотни българи ще бъдат обучавани в рамките на проект на министерството на

образованието по програма "Развитие на човешките ресурси", съобщи образователният министър Сергей Игнатов вчера. Проектът, който е на обща стойност 15 млн. лв., ще обхване хора над 16 години, които нямат статут на ученици. Около 80 хил. души са неграмотните у нас. Очаква се поне 8 хиляди от тях да завършат обучението успешно и да получат сертификат. По думите на просветния министър Сергей Игнатов в рамките на проекта две години ще бъдат плащани транспортни разходи, стипендии за участниците, обучението, създаването и реализирането на учебните програми. "Целта е да се улесни достъпът на тези хора до образование, за да са готови да излязат на пазара на труда" добави той. Според него липсата на професионална подготовка е един от основните проблеми в наши дни. За хората, които нямат завършен начален етап на обучението, проектът ще бъде 5 месеца, което ще се равнява на 600 часа, а за прогимназиален етап - 3 месеца, 360 часа.

Заглавие: **При мен няма да мине лобирание за университети**

Дата: 18.07.2011 20:31

Медия: **24 Часа**

С председателя на Националната агенция за оценяване и акредитация проф. Боян Биолчев разговоря ЯРОСЛАВА ПРОХАЗКОВА:

- Проф. Биолчев, Националната агенция за оценяване и акредитация ще затегне ли процедурата за откриване на нови университети?

- Ще прилагаме строго критерии. Няма да допускаме пробив на лобита. Така съм действал, където и да съм бил. В период на модернизирание на работата сме, опростяваме максимално процедурата и същевременно завишяваме критериите. Това, което малко ме безпокои, е, че няма висока оценка на самото предназначение на агенцията. Аз съм привърженик на това, че трябва да има национални критерии, както е в целия свят. Не е добре образованието да се организира на ишлеме. Затова и се съгласих да бъда председател на тази агенция.

Одитът на Европейската асоциация за оценка и акредитация на висшето образование категорично е отбелязал като забележка, че нашата агенция няма достатъчна независимост за действие.

- Непрекъснатата акредитация ще намали ли броя на университетите?

- За някои процедурата по акредитация трябва да бъде непрекъсната. За други може би трябва да бъде прекъсната и да ги няма и тях. Видими са пренаселването на образователния пазар и свеждането на конкуренцията до това лесната диплома да се бори с трудната на елитните висши училища. Образованието е една плаваща система, която непрекъснато трябва да възприема новото и най-доброто от развитите образователни системи. И същевременно има една основна задача - образованието е интелектуалната банка на една нация.

- От известно време университетите буквално се борят за студенти, правят по няколко класирания, не намали ли това нивото на висшето образование?

- Нивото пада не защото се борят за студенти. Финансовото negliжиране на образованието ще доведе в бъдеще до реален спад, който пък е труден за компенсиране. Студентът върви с парите си, но 500 студенти в едно килийно училище и 500 студенти в големите университети са абсолютно различни студенти. Висшето образование може да има някакъв спад, но поне засега оцелява в добри европейски параметри. Перспективата обаче е лоша, тъй като няма никакъв интерес от младите. Младите асистенти веднага се насочват към бизнеса, там, където могат да получат съответно възнаграждение.

- Вече се прави наука и в университетите, ще дойдат ли пари от бизнеса?

- В Софийския университет винаги е правена наука. Почти е равен по броя на научни достижения с БАН. Не слагам бразда в областта на науката. Независимо къде се прави тя представлява общо достойние на българския ум. Не е добре да се извършва противопоставяне. Едно е сигурно - че наука без образование се лишава от нови попълнения, а образование без наука се лишава от равнището си. Няма ли наука на високо равнище в едно висше училище, образованието не може да бъде добро. То е папагалско повтаряне на общоизвестни неща.

- А финансиране?

- Хвърлят се обвинения срещу науката, че не обслужва българския бизнес, че не обслужва икономиката. А не се замислят за степента, в която не ни е развита икономиката. В крайна сметка задачата на образованието е не да произвежда чираци и калфи, а потенциални майстори. В целия свят бизнесът инвестира в практическата подготовка и в приложенията на постиженията на науката.

- Какво е днешното поколение, какво го отличава от вашето?

- Поколението е много симпатично. Отличава го от моето от това, за което безкрайно много му завиждам - че са много млади. Нашето поколение още от училището беше възпитано, че трябва да си стар, за да си свестен. Трябва да се съобразяваш с нещо, което харесва на старите, за да си добър гражданин. Расте поколение, което се научи да изгради добро гражданско общество, изграждайки себе си. Малко е тъжно, че понякога собственият ти

интелектуален труд остарява по-бързо даже от теб, но трябва да се съобразяваш и не трябва да има отчаяние. Когато не можеш да си преносител на новост, ще бъдеш banker на истините. Това, което тепърва най-много ще ни отмъщава, е деградацията на националното самочувствие, подмяната му с лозунгови сурогати или с атавистични настроения срещу другостта. Изграждане на здраво национално съзнание става, когато потопиш младия човек в реалностите, без да ги поръсваш със захар и без да ги подлютяваш излишно.

- Как става това в криза?

- Има само един приоритет - да излезе държавата от кризата. Много изтъркано е, че трябва да се залага на образованието, но се налага да го кажа. Не се излиза от криза, ако засегне строителството на човека и производството на интелект. Стигне ли дотам, след това е необратимо или много трудно за възстановяване. Това, което е най-важното, е, че хората трябва да виждат пред себеси някаква перспектива.

- В предизборна обстановка сме, има ли печеливша платформа?

- Не забелязвате ли, че избягвам политическия говор. Той е като махало. Кажеш една дума и отвлечаш вниманието към една платформа. След това кажеш нещо друго и препращаш към друго.

Аз съм господар на мислите си. Единственото, с което се съобразявам, когато говоря, е вроденият ми стремеж към истината. Затова се чувствам повече писател, отколкото каквото и да било друго.

- Е, поне с приятели не си ли говорите за политика?

- Имам приятели, които имат различни политически схващания. Не съм си развалил отношенията с никого заради политически възгледи. В областта на политиката стават видими неща, които иначе съществуват, и то повсеместно, но ние така сме привикнали, че не ги усещаме. Защото политиката е и на всеослушание, и под окото на всички. Пролитава различният говор. Сядаш на маса с един човек и разговаряш, виждаш, че е много разумен. Качва се на трибуната и слуша. Сякаш са му направили трансплантация на друг мозък. Другото пък е - един и същ човек днес казва едно, а утре с дълбоко убеждение и със същия безалтернативен глас съобщава съвършено друго. Ако случайно му припомниш какво е говорил, ще се обиди и ще излезеш ти виновен.

- Нужен ли е президент с твърда ръка като Бойко Борисов?

- Какво значи твърда ръка? Държава не се управлява с крайници. Има президенти с твърд крак, те изритват всичко и от това особена полза няма. Навсякъде е необходимо да има ясна воля за добро. Да не са заразени от националната ни традиция, даже бих го нарекъл спорт, да мислиш за общото през своето. Много малко са хората, които имат високото чело да надникнат над собствения си хоризонт. Хората са несъвършени. Освен това не бих казал, че в България има твърда ръка. Ние сме все пак в ЕС. Всъщност страдаме не от твърда ръка, а от твърда глава. Егоцентризъм, ниско възпитание и твърдоглавие. Това са нещата, които трябва да заминат за другаде, за да излезем не само от кризата, но и от собствената си спирала.

- Чувам, че сте кандидат за президент на ГЕРБ?

- Не коментирам, защото го чувам от вестниците. Във вестниците съм чел за себе си такива неща, че би трябвало отдавна да съм се самоубил. Какво ли не - от 4-етажната ми вила на морето, построена от УБО, до какви ли не безумни глупости, само не, че съм човекоядец. Но може би ми предстои. Питат ме също: Ако ви предложат, ще приемете ли или не. Достоен човек никога не дава такъв отговор. Ако кажеш "да", значи, че подсещаш политическата сила за себе си. Ако кажеш "не", не е отказ на личността, а политически отказ. За какво е това?!

ВИЗИТКА

Проф. Боян Биолчев е завършил полска филология в Ягелонския университет в Краков, Полша

Преподавател по славянски литератури в Софийския университет от 1969 г.

Изкачиле цялата йерархична стълбица на Софийския университет - от заместник-декан до 2 мандата ректор

Автор на 24 белетристични книги, преведени на основните езици

От юни тази година пое Националната агенция за оценяване и акредитация, но продължава преподавателската си работа в университета

НАУКА, ИНОВАЦИИ

Заглавие: **Висшите училища - в опасен размножителен процес**

Дата: 18.07.2011 16:24

Медия: **Дневник**

Парите за висше образование не достигат и е очевидно, че големият брой държавни висши училища и университети – вече над 50, е една от причините за това. Създадената Национална агенция за оценка и акредитация не успя да изпълни ролята на регулатор и квалификационен филтър и позволи този ненормален "размножителен процес" на различни "органи за обучение" да вземе опасни размери.

Европейските норми определят средно на 800 хил. души население едно висше училище, в Италия и Холандия това число е 1 млн., докато у нас едно висше училище се пада на 150 хил. души, т.е. броят им е ненормално увеличен и за да добие реални измерения, трябва да се намали най-малко 5 пъти.

След 1989 г. се нароиха огромен брой

"университети" - плод на местни депутатски амбиции

Как може да си обясним например защо създаденият първоначално като филиал на СУ "Св. Кл. Охридски", сега Югозападен университет в Благоевград, има филиали в Кърджали, Смолян, Търговище, дори в Силистра, или защо УНСС има изнесени звена за обучение не само в Ловеч, Видин, Разград, но и в градове като Русе и Велико Търново, в чиито местни висши учебни заведения се провежда обучение по същите специалности?

Такива примери има много – новоучреденият Европейски университет в Перник, Славянският университет, епичната борба за "икономическо възраждане" на Северозападния регион на България с помощта на нов ВУЗ във Видин или възстановяването на престижа на БАН чрез изграждането на Научноизследователски университет към нея.

За да се заобиколят изискванията на действащия Закон за висшето образование, предприемчиви "културтрегери" и "бизнесмени" намериха удобен начин за превръщането на образователния процес в машинка за печелене на пари на гърба на лековерни родители

Появиха се най-различни изродени форми на образователния процес – филиали, центрове за изнесено обучение, колежи, учебни центрове за дистанционно обучение и други подобни, с основна цел под прикритието на фирмата на престижни висши училища да се създаде възможност за провеждане на доходоносно за инициаторите, макар и нискоквалифицирано образование.

В резултат на това фактически срещу добро заплащане се купуват дипломи, като се формират "специалисти", неподплатени с трайни знания и необходимия творчески потенциал. Последният шлагер в това направление е създаването на филиали под "шапката" на престижни или на световнонеизвестни университети както в страни от ЕС, така и от Украйна и Русия.

Една от целите на внесения в последните дни в парламента проект за промяна в Закона за висшето образование е именно да се узакони тази форма на образование, като не се търси създаването на условия за по-висококвалифицирано обучение, а за по-лесното признаване у нас на дипломите на студентите, завършили тези псевдовисши училища.

Решението на проблема обаче е друго - трябва да се закрият всички филиали, центрове за изнесено обучение, учебни центрове за дистанционно обучение и други такива "ракови" форми, които се регистрират по търговски закони с единствена цел да осигуряват добри печалби за своите създатели. А модното напоследък "дистанционно обучение" трябва да се използва само като помощна методика в образователния процес, особено в случаите, когато обучението е свързано с придобиване на сръчност и умение.

България успя сравнително безпроблемно да затвори глава "Образование" в преговорите с ЕС благодарение най-вече на по-либералната трактовка на условията в тази област, фиксирани от Конференцията в Болоня. Ето защо нашият модел за висше образование беше приет независимо от това, че той в значителна степен се различава от европейския, най-често представян като "3 - 5 - 8" (първа степен "бакалавър" за 3 г., след още 2 г., или общо 5 – втората степен "мастер", и след още 3 г., или общо 8 – "доктор").

У нас поради

илюзорната идея да създадем висшисти за по-късо време

т.е. по-евтино за държавата, беше въведено 4-годишно обучение в бакалавърската степен, като на завършилите тази степен се дава диплома, считана за диплома за висше образование вместо за първа степен на висше образование. Поради това втората степен (магистърската) беше ограничена първоначално до 1 години, като бяха значително намалени бройките за прием по държавна поръчка.

След като европейските страни отказаха да признават подобни дипломи, се наложи да бъде направена промяна - магистърската степен да бъде развита в 3 семестъра, като завърши с дипломна работа. След въвеждането на този български модел за съжаление всичко спря и на практика реформата беше прекъсната.

Ако един студент по една или друга причина не може да завърши четвъртата година на висшето си образование като "бакалавър", той увисва без диплома и без възможност да работи по желаната специалност. От друга страна, обществото е влагало напразно средства за неговото обучение в продължение на 4 години.

У нас погрешно се разбира и магистърската степен - едва ли не като ориентираща към фундаменталните науки, докато в европейския модел тя е строго ориентирана към стопанската дейност. В учебния план например са включени практики в различни фирми, като много често тези студенти се назначават на работа именно там, където са провели своя стаж.

По този начин се създава възможност работодателите от частния сектор да участват в учебния процес и по-тясно да подпомагат със средства и техника обучението на специалистите.

*Авторът е преподавател в Химическия факултет на СУ "Св. Кл. Охридски"

Заглавие: **Германия спешно търси специалисти от чужбина**

Дата: 19.07.2011 05:11

Медия: [Burgas news](#)

Германия спешно търси хиляди специалисти от чужбина. Експерти проучват пазара на труда в няколко държави, сред които и България.

Директорът на агенцията по заетостта Моника Фанхаген заяви, че се търсят само високо квалифицирани специалисти. Берлин възнамерява да запълни недостига от работна сила във високите технологии от Португалия, където има много безработни инженери.

От Испания ще бъдат поканени медицински сестри, а от Гърция - лекари. Инженери и лекари могат да бъдат привлечени и от България, Хърватска и Полша.

Според федералната агенция по заетостта в Германия има недостиг от 150 хиляди висококвалифицирани специалисти и страната е готова да приеме работна сила от Източна Европа, дори ако кандидатите за работа не владеят немски, а само английски език.

[news.bg](#)